

CENTAR ZA ZNANSTVENI RAD U VINKOVCI
THE CENTER FOR SCIENTIFIC WORK IN VINKOVCI

Srdačno Vas pozivamo na
predavanje

*Vinkovčanin Ferdo Šišić – velikan hrvatske historiografije
(uz stopedesetu godišnjicu rođenja)*

u Centru za znanstveni rad HAZU u Vinkovcima,
Jurja Dalmatinca 22, Vinkovci

petak, 22. studenoga 2019., u 12 sati

Govore:

dr. sc. Anica Bilić – uvodna riječ

Centar za znanstveni rad Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti u Vinkovcima

prof. dr. sc. Damir Agičić

Odsjek za povijest, Filozofski fakultet Sveučilišta u Zagrebu

dr. sc. Stanko Andrić

Hrvatski institut za povijest, Podružnica za povijest Slavonije, Srijema i Baranje, Slavonski Brod

Prateći glazbeni program:

Glazbena škola Josipa Runjanina, Vinkovci

Predavači će u osnovnim crtama prikazati život i opus Ferde Šišića i najaviti Znanstveni skup „Ferdo Šišić i hrvatska historiografija prve polovice 20. stoljeća“, koji će se održati 28. – 29. studenoga 2019. u Zagrebu i Slavonskom Brodu. Organizatori skupa su Hrvatski nacionalni odbor za povijesne znanosti (Zagreb), Društvo za hrvatsku povijesnicu (Zagreb), Filozofski fakultet Sveučilišta u Zagrebu – Odsjek za povijest te Hrvatski institut za povijest, Podružnica za povijest Slavonije, Srijema i Baranje (Slavonski Brod).

Ferdo ŠIŠIĆ, hrvatski povjesničar

Vinkovci, 9. ožujka 1869. – Zagreb, 21. siječnja 1940.

Studirao je povijest i geografiju u Beču i Zagrebu, gdje je 1892. diplomirao, a 1900. doktorirao povijest. Od 1892. do 1902. radio je kao profesor u gimnazijama u Gospiću, Zagrebu i Osijeku. Nakon habilitacije na Filozofskom fakultetu u Zagrebu (1902.) bio je imenovan privatnim docentom za hrvatsku povijest srednjega vijeka, a 1909. – 1939. bio je redoviti profesor na tom fakultetu. Od 1910. redoviti je član JAZU. Bio je aktivan u političkom životu Hrvatske, a 1908. bio je izabran na listi Hrvatsko-srpske koalicije za zastupnika kotara Vinkovci u Hrvatskom saboru. Pristao je potom uz bana Nikolu Tomašića i njegovu Stranku narodnoga napretka, kojoj je 1911. bio tajnik. Bio je sljedbenik genetičkoga smjera u historiografiji te je svojim djelima znatno utjecao na buduće naraštaje hrvatskih povjesničara. Najveći doprinos dao je hrvatskoj medijevistici, posebice razdoblju do XII. st., a niz rasprava i studija posvećenih tome dobu okrunio je kapitalnom sintezom *Povijest Hrvata u vrijeme narodnih vladara* (1925.). Samo djelomice na sličan način je uspio obraditi i drugo veliko srednjovjekovno razdoblje. Bavio se i problematikom XIX. i XX. st. Nastojao je napisati sveobuhvatnu sintezu hrvatske povijesti i u tom je poslu uspio obuhvatiti razdoblje do 1873. god. Osobito je značajan njegov rad na izdavanju građe, priredio je više kritičkih izdanja pojedinih izvora ili skupina izvora. Objavio je i značajne priloge za povijest Bosne i Hercegovine. Godine 1919. – 1920. sudjelovao je u radu izaslanstva Kraljevine SHS na Mirovnoj konferenciji u Parizu i napisao pritom nekoliko studija o jadranskom i riječkom pitanju te objelodanio s time u vezi dvije zbirke građe. Neobjavljena građa koju je prikupio po arhivima u Hrvatskoj i Europi čuva se u njegovoj ostavštini u Arhivu HAZU.

(prema: <http://www.enciklopedija.hr>)